

OSNOVNA
ŠOLA
ORMOŽ

Ormožanček

LETNIK 2015/2016, ŠTEVILKA 1

DECEMBER 2015



Nika Malek, 9. b

Rubrike

Foto zgodba

Moj razred

Krožek se predstavi

Ustvarjalnica

Kolumna

Pokukajmo v šolo

Dogajalo se je

Intervju

Razvedrilo

Dnevi dejavnosti

UVODNIK

Zavzemati se za vrednote ...

Strahopetnost vpraša: »Je varno?«

Preračunljivost zanima: »Je preudarno?«

Nečimrnost vpraša: »Je popularno?«

Vest pa zanima le eno: »Je prav?«

In pride čas, ko se moramo boriti za stališče, ki ni varno, preudarno ali popularno, pač pa se moramo postaviti zanj, ker je edino pravilno. (Martin Luther King)

Otroci, učenci se moralnosti, prijaznosti in spodobnosti ne naučite na nič bolj magičen način kot matematike, angleščine ali fizike. V spodobnega in odgovornega človeka dozorite tako, da posnemate odrasle, predvsem tiste, ki imajo svoja načela ter vrednote in ki pokončno stojijo za tistim, v kar verjamejo. Pretežni del vsakega dneva, leta in življenja je sestavljen iz majhnih, a na videz nepomembnih trenutkov. Toda ti trenutki v bistvu niso nepomembni, kajti po njih se zgledujejo naši otroci. Vsakič ko otrok, učenec organizira in dokonča neko nalogo, ko preživi nekaj časa sam s seboj, ne da bi mu bilo dolgčas, ko se ves zatopi v igro ali ko zavrne družino svojih vrstnikov, ki so se lotili nečesa, kar se mu ne zdi prav, gradi smisel življenja in občutek za vrednote.

Življenje je namenjeno praznovanju. Ne bi smelo biti tako, da nas na to dejstvo opozarjajo le posebne priložnosti, ki nas odtrgajo od vsakdana. Moder človek zna najti razlog za to, da iz slehernega dne ustvari poseben dan. (Leo Buscaglia)

Naj vam Ormožanček, ki je ujel mavrico prvega tromesečja šolskega leta 2015/2016, obogati prihajajoče praznične dni.

Majda Podplatnik Kurpes, prof., ravnateljica

Naj vam Ormožanček, ki je ujel mavrico prvega tromesečja šol. leta 2015/2016, obogati praznične dni.

KOLOFON

ORMOŽANČEK, glasilo Osnovne šole Ormož

Letnik 2015/2016, številka 1

Uredniški odbor: Larisa Šek, 8. a, Zala Cunk, 8. b, Kaja Horvat, 7. a, Nika Horvat Sušanj, 7. a, Manja Rajh, 8. a

MENTORICI

Oblikovanje in fotografija: Renata Pučko, prof. matematike in računalništva

Vsebina in lektoriranje: Tina Zadravec, prof. slovenščine

Časopis je dostopen tudi v spletni obliki na spletni strani Osnovna šole Ormož: www.osormoz.si



OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

ORMOŽANČEK

NAPOVEDNIK

Kulturni dnevi

4

»Nekaj ti moram
povedati«

Naravoslovni dnevi

7

Tradicionalni
slovenski
zajtrk

Tehniški dnevi

9

Športni dnevi

10

Športna
gibanica

Naši uspehi

14

Moj razred

16

Prvošolčki

Krožek se predstavi

18

Na klepetu z ...

20

... učiteljico
glasbene šole

Pokukajmo v šolo

22

Sprejem
prvošolčkov

Dogajalo se je ...

23

Doživeto

27

Učiteljica
Mateja Meško

Kolumna

28

Foto zgodbe

29

Ledena
pravljica

Razvedrilo

30

»Nekaj ti moram povedati«

Ob tednu otroka smo z učenci od 1. do 3. razreda 7. 10. 2015 izvedli kulturni dan na temo letošnjega tedna otroka »Nekaj ti moram povedati«. Ker smo učiteljice ugotovile, da že kar veliko otrok uporablja računalnik in internet, smo se odločile, da učencem predstavimo pasti oz. nevarnosti, ki jih tam lahko presenetijo.

Zjutraj smo najprej prebrali pravljico, v kateri je glavni junak doživel duševno stisko, nato pa iz te pravljice izvlekli glavno sporočilo. To smo navezali na dnevno temo. V tem delu je bilo zanimivo poslušati različne zgodbe otrok. Delo smo nadaljevali z didaktično igro. Skupina je dobila neko dogodivščino otroka in učenci so poiskali možne rešitve. Nastali so zanimivi zapisi. Po predstavitvi smo s pomočjo spletne strani www.safe.si predstavili učencem pasti, ki jih čakajo na internetu. Preko risanih filmov je bil predstavljen posamezni problem in na koncu pravilo ravnanja ob podobni situaciji. Sledila je še igra vlog. S pohištvom smo si naredili posvetovalnice in sledili so zanimivi pogovori.

Dan je v celoti potekal po načrtani poti. Učenci so se ob koncu dneva čudili, kaj vse se jim lahko pripeti. Ob vprašanju, ali bi sedaj na tiste situacije, ki so jih reševali zjutraj, drugače odgovorili, so vsi v en glas odgovorili: »Da!«

Danica Rižnar, prof.



Z Bratovščino Sinjega galeba smo razvijali svoje veselje do branja

V sredo, 7. 10. 2015, smo imeli učenci 6. a- in b-razreda kulturni dan Radi beremo. Spoznali smo knjigo Bratovščina Sinjega galeba, z zanimanjem sledili družini tovarišev iz knjige, si ogledali film, reševali naloge in se poskušali vživeti v vloge Iva in njegovih tovarišev. Pogovarjali smo se tudi o življenju in delu avtorja knjige - Tonea Seliškarja. Knjiga, ki smo jo brali, je letos tudi del Cankarjevega tekmovanja, tako so nas učiteljice hkrati navduševale za branje in tekmovanje. Naučili smo se, da skupina več zmore kot vsak zase in da nam to lahko zelo koristi v življenju. Tako kot so to naredili tudi junaki knjige.

Domen Fafulić, 6. a



»Čez šušarski most« in »Po poteh Ivana Cankarja«

V ponedeljek, 7. 9. 2015, smo se »friški« devetošolci odpravili v našo prestolnico, kjer smo temeljito raziskali kulturno-upravno središče Ljubljane. Stali smo ob zidu, ki je obkrožal Emono, posedeli v dvorani, kjer zaseda Državni zbor in si ogledali Cankarjev dom, kjer smo lahko priča številnim uprizoritvam in koncertom. Pot nas je vodila v staro Ljubljano, ob reko Ljubljanico, čez Šušarski most, Tromostovje, Prešernov trg ...

Na Vrhniki nas je pričakal sam Ivan Cankar (v modernejši različici), ki nam je najprej razkazal svojo domačijo, nato pa nas popeljal po svojih spominih. V tem delu kulturnega dneva smo videli sadovnjak, iz katerega je Ivan kradel jabolka, kar je tudi opisal v svojih spominih. Jabolka so bila tako privlačna, da je še naše fante zamikalo, da bi jih okusili. Spoznali smo, kako zelo je bila pomembna skodelica mamine kave, ki jo je Ivan zavrnil.

S tem kulturnim dnevom smo nadgradili učno snov slovenščine in zgodovine.

Mirjana Meško, prof.



Ptujski grad

Namen KD Ptuj - srednjeveški grad, ki se je odvil 7. 10. 2015, je bil, da si učenci pod vodstvom muzejskega pedagoga ogledajo zbirke na ptujskem gradu (zbirke fevdalne stanovanjske kulture, orožja, glasbil in mask), nato pa še staro mestno jedro. Učenci so se ob tem seznanili z življenjem na gradu in v mestu nekoč in danes ter delali primerjave ter aktualizirali dejstva.

Tanja Babič, prof.

»Všeč nama je bilo, ko smo si ogledali grad, predvsem zbirko inštrumentov in pustnih mask. Zanimiv je bil ogled zbirke vojaškega orožja - predvsem, ko smo se lahko preizkušali v mečevanju s srednjeveškim mečem. Po ogledu gradu smo se v dežju z dežniki odpravili še na potep po srednjeveškem mestnem jedru. Kulturni dan je minil hitro, mi pa smo se naučili nekaj novega.«

Kaja Horvat, Brina Voljč, 7. a



Zgodovina Ormoža



V sredo, 7. 10. 2015, smo imeli kulturni dan, na katerem smo spoznali zgodovino Ormoža. Uvodni del dneva smo pričeli v Grajski pristavi Ormož. Tam smo si ogledali prostore Muzeja Ormož. V njem se nahajajo različne arheološke najdbe z ormoškega območja. Spoznali smo, da so na območju današnjega Ormoža živeli ljudje že več kot 2000 let v preteklosti. Ogled smo zaključili v ormoškem gradu, kjer smo si ogledali zbirke iz srednjega in novega veka. Vsi smo bili enotnega mnenja, da nismo vedeli, da ima Ormož tako bogato zgodovino.

Aurora in Ivona Nedog

Prisluhnimo naravi

V petek, 9. 10. 2015, smo v okviru tedna otroka z naslovom »Nekaj ti moram povedati« učenci in učiteljice prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja izvedli še naravoslovni dan z naslovom Prisluhnimo naravi. Učenci 3. razreda so se odpravili na odlagališče odpadkov na Dobravi, 2. razredi so raziskovali vodo in izdelali vodni filter, 1. razredi pa so izdelali maskoto Zamaškožer in obljubili prijateljstvo naravi. Vsi skupaj pa smo ugotovili, kako pomembno je pravilno ravnanje z odpadki in kako pomembna je čista voda v našem okolju in življenju.

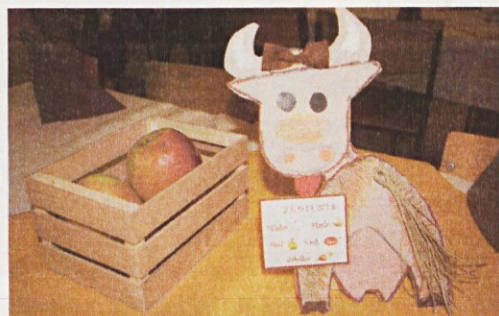
Darja Horvat, prof.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Dan smo začeli s prireditvijo, na kateri smo četrti razredi sodelovali s plesom in mislimi o bontonu, ki se ga pri jedi trudimo držati. Razred smo primerno pripravili in mize pogrnili s prti. Od doma smo prinesli dekorativne dodatke in skodelice, da smo se počutili še bolj domače. Zajtrkovali smo dobrote lokalnih pridelovalcev: mleko, kruh, med in jabolka.

Preostanek dneva smo bili pri čebelarju, ki nas je popeljal v delo čebelarja in skozi življenje kranjske sivke. Sladkali smo se z različnimi vrstami slastnega medu ...

Učenci 4. a- in b-razreda z učiteljicama Bredo Šandor, prof.,
in Dušanko Feguš, prof.



»Všeč nam je bilo:«

»... da smo jedli tradicionalni slovenski zajtrk, kajti tega ne jemo vsak dan.« (Gaja)

»... da smo praznično pogrnili mize, pripravili pogrinjke in prižgali svečke.« (Veronika)

»... da smo izvedeli, kako živijo čebele.« (Tia)

»... da smo poskusili akacijev, kostanjev, cvetlični in gozdni med.« (Luna Iza)

Priprava o tradicionalnem slovenskem zajtrku v 5. razredu

»V petek je bil tradicionalni slovenski zajtrk. Vsi smo čakali ta dan, kajti ni nam bilo treba v šolo nesti šolskih torb, pač pa skodelico, iz katere doma vsak dan pijemo čaj.

Zjutraj smo se zbrali v razredu in skupaj odšli na krajšo proslavo, ki smo jo pripravili učenci s pomočjo učiteljev. Predstavili so nam tudi, kako bo potekal ta dan. Ko smo prišli nazaj v razrede, smo se pogovorili o predstavi, nato pa pripravili pogrinjke. Razdelili smo se v skupine. Po skupinah smo si razdelili maslo, med, kruh ter napolnili lončke, ki smo jih prinesli s seboj, z mlekom ali s čajem. Bilo je odlično.

Hitro smo pospravili in pripravili vse potrebno za peko medenjakov. Testo nam je pripravil kuhar. Razdelili smo si delo. Eni so valjali testo v dolgo kačo, drugi so rezali, tretji so položili na pladenj, nato pa so drugi pazili, kako je potekala peka v pečici.

Napolnili smo 15 pladnjev. Ko so bili medenjaki pečeni, smo morali najprej pospraviti, šele nato smo lahko okušali dobrote, ki smo jih naredili. Bile so zelo dobre. Dobili smo še jabolčni zavitek. Na koncu smo se še pogovorili o našem delu in veselo odšli domov.«

Tjaša Trop, 5. b

Prva pomoč

7. in 8. oktober sta bila za učence osmega razreda neobičajna dneva. Svoje znanje in spretnosti so pridobivali na zdravstveno-vzgojnem področju, in sicer iz prve pomoči. Pouk je ta dva dneva potekal na različnih lokacijah. Razdeljeni v skupine so učenci obiskali Zdravstveni dom Ormož, kjer sta jim o pomenu urgentne službe in opreme reševalnega vozila predavala Alenka Simonič, dr. med., in zdravstveni tehnik Robert Skuhala. Spoznali so tudi delovanje srčnega vzpodbujevalnika (defibrilatorja). O zgodovini Rdečega križa in načinih oživljanja poškodovancev so učenci prisluhnili gospe Maji Botolin Vaupotič in se v posebni sobi urili v načinih oživljanja na lutki. V šoli pa so učencem posredovale znanja in spretnosti s tega področja ga. Cilka Špindler, višja medicinska sestra, naša nepogrešljiva zunanja sodelavka iz Zdravstvenega doma Ormož, ter učiteljici Brigita Brajković in Metka Lešničar. Ob zaključku so se učenci pomerili v kvizu in praktičnem znanju.

Tako so preživeli doživetij polna dneva in pridobili življenjsko pomembna znanja in izkušnje.

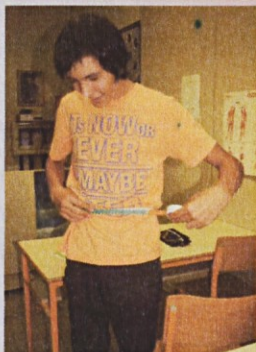
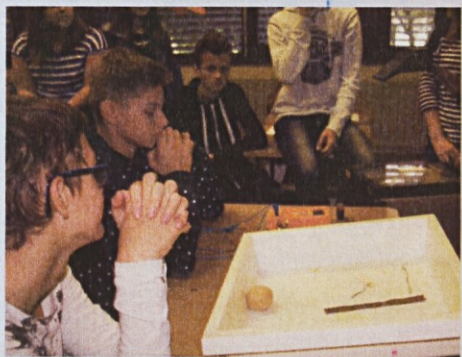
Metka Lešničar, pred. učit.

»Všeč mi je bilo, da smo se naučili rešiti življenje.«

(Lea, 8. b)



Energija



Naravoslovni dan Energija je bila izveden z učenci 9. razreda 7. 10. 2015 v obliki delavnic, kjer so učenci raziskovali energijo na različne načine - preko hrane, preko fizikalnega pogleda na vire energije in preko fizičnega spoznavanja, kaj energija pomeni za naša telesa.

Z učiteljico gospodinjstva so učenci preračunavali energijsko vrednost hrane - tudi celotnega jedilnika, ki so ga sami sestavili. Nato so pri fizikalnem pogledu na energijo spoznali, kako izdelati baterijo iz sadja, kaj je v svetlobi, da lahko zelo močno segreva telesa in še kaj. Od kod sploh energija pride?

Dan pa so zaključili z razmišljanjem o tem, kako vso to energijo, ki jo kot hrano sprejmemo vase, tudi porabiti.

Roman Bobnarič, prof.



Izdelujemo za božični bazar ...

V sredo, 25. 11. 2015, so prav vsi učenci naše šole zavihali rokave in se lotili izdelovanja izdelkov za veliki božični bazar, s katerim je OŠ Ormož letos obogatila Kerenčičev trg v Ormožu 8. 12. 2015.

Učenci so izdelali čudovite izdelke, pri katerih so prevladovala božična barva: rdeča, zelena, bela in srebrna. Izpod majhnih in velikih prstov so nastajali svečniki, slike, pravljične hiške, obeski, medenjaki, nakit in še in še ...

»Všeč so mi medenjaki in pentljice, ki smo jih izdelali, da ne bodo same vrečke z medenjaki puste.«
(Jona Lesar, 5. b)

»Všeč mi je bilo okraševanje smrekic in storžev.« (Lea Ivanuša, 3. a)

Na naravoslovnem dnevu spoznavali snovi

Ta dan je bil zelo pester. Razdelili smo se v skupine. Vsaka skupina je delala svoj poskus. Najprej smo preizkusili, katere snovi potonejo in katere plavajo. Potem smo ugotavljali, kateri balon je lažji in kateri težji. Ugotovili smo, da je lažji tisti balon, v katerem je kisik, težji pa tisti, v katerem je ogljikov dioksid. Nato smo naredili poskus z bakrom. Ko smo baker držali nad ognjem, se je segreval in plamen ognja je postal zelen. Preizkusili smo tudi, katere snovi imajo magnetne lastnosti. Naredili smo še vodni vulkan, padalo, areometer, kartezijski plavač ...

Ta dan je bil zelo zanimiv. Vsekakor bi ga želeli ponoviti. Imeli smo se zelo lepo.

Zala Jurkovič, Vanesa Šuen, 6. b



Jesenski kros smo na OŠ Ormož obogatili s štirimi projekti

Na Osnovni šoli Ormož smo letošnji jesenski kros, ki v sebi nosi cilje razvoja aerobnih sposobnosti otrok, razvijanja telesne in duševne vztrajnosti, spodbujanja gibanja v naravi in športnega spremljanja rezultatov, obogatili z idejami simbioze in medčloveške povezanosti.

Okvire teka smo ob dejavnostih športnih učiteljev razširili s celoletnim šolskim projektom, ki smo ga poimenovali Športna gibanica. Naša ravnateljica Majda Podplatnik Kurpes, prof., nam je namen projekta predstavila s temi besedami: »S projektom želimo naše učence spodbuditi k vsakodnevnu gibanju in pri njih krepiti zavest o pomenu rednega gibanja za zdravje in življenje. Prizadevamo si obogatiti njihova življenja z gibanjem, saj jim bo ta stil življenja omogočal skrb za zdravje in dobro počutje ter višjo kvaliteto bivanja v sodobnem svetu.«

Vodja tokratne izvedbe šolskega projekta Športna gibanica učiteljica Nataša Rizman Herga, prof., je ob tem poudarila: »Redno in zadostno gibanje, ki je osnovna človekova potreba, pomembno vpliva na celosten razvoj mladih; ob celostnem telesnem razvoju gibalna dejavnost pozitivno vpliva tudi na razvoj kognitivnih sposobnosti in splošno dobro počutje učencev. Učenci namreč v šoli preživijo približno četrtino dneva, večinoma pa opravljajo svoje delo sede. Zaradi večurnega sedenja pri pouku in domačem učenju se znižuje motorična sposobnost otrok, ki postajajo vse bolj sedeča populacija. S projektom Športna gibanica, ki bo trajal vse šolsko leto, bomo sooblikovali zdrav življenjski slog naših učencev, usmerjali jih bomo v usvajanje spretnosti in znanj v različnih športnih dejavnostih, v pozitivno doživljanje ter razumevanje pomena gibanja in športa, integriranje gibanja v pouk in oblikovanje pozitivnih vedenjskih vzorcev naših učencev.«

V celoletni šolski projekt Športna gibanica smo na OŠ Ormož v petek, 18. 9. 2015, vključili še tri projekte. Vključitev projekta Simbioza giba pod sloganom *Gibanje je življenje in življenje je gibanje*, ki vse od leta 2011 povezuje Slovenijo in želi združiti modrost in mladost, potrjuje, da je medgeneracijsko sodelovanje prava smer prihodnosti. Simbioza je potekala s povabilom dedkov in babic na jesenski kros, kjer so spodbujali vnuke s svojim sodelovanjem pri teku ali pa z bodrenjem.

S projektom želimo naše učence spodbuditi k vsakodnevnu gibanju in pri njih krepiti zavest o pomenu rednega gibanja za zdravje in življenje.



Udeleženci dneva dejavnosti smo se priključili tudi Teku podnebne solidarnosti v okviru Slovenske karitas, katerega namen je ozaveščanje ljudi o posledicah globalnih podnebnih sprememb, ki so najbolj prizadele prebivalce afriških držav. Vodja projekta Tek podnebne solidarnosti na OŠ Ormož je učiteljica Maja Korban Črnjavič, prof., ki je povedala, da smo s tekom, ki smo se ga v petek udeležili skoraj vsi prisotni na jesenskem krosu, pretekli 491 km solidarnosti, ki jih bodo na Slovenski karitas prišteli k dosedanjim 152.479,48 vseslovenskim pretečenim kilometrom Kroga solidarnosti okoli planeta Zemlja.



Ta dan pa je bil bogatejši tudi zaradi druženja z učenci OŠ Stanka Vraza (šole s prilagojenim programom) ter varovanci in delavci VDC Ormož. Celoletni projekt naše šole z naslovom To smo mi – drugačnost nas bogati, ki traja že nekaj let, smo z druženjem, s skupnim tekom in hip hop plesom s plesno šolo Samba vključili v jesenski kros.

Slavnostna gostja letošnjega jesenskega krosa Vanja Zelenik, nekdanja učenka OŠ Stanka Vraza, udeleženka Poletne svetovne specialne olimpijade v Los Angelesu, ki je v dresu Slovenije osvojila zlato medaljo in dve bronasti medalji, je učencem zmagovalcem krosa skupaj z ravnateljico OŠ Ormož podelila medalje.

Simbiozo raznolikih drugačnosti je učencem v nagovoru srčno strnila vodja zgoraj omenjenega šolskega projekta učiteljica Irena Blagovič, prof., z mislijo: »Vsak otrok je zase svet, ima svoje posebnosti in svoja močna področja (eden je najboljši tekač, drugi je super matematik, tretji ima najlepši nasmeh, četrti se dotakne srca nekoga ...), le priložnost mora dobiti, da to izkaže.« Njene misli je še isti dan potrdil učenec OŠ Stanka Vraza, ki se je v teku na 600 metrov v svoji starostni kategoriji pomeril z učenci OŠ Ormož in se odlično odrezal.

Irena Kandrič Koval, prof.

Rezultati krosa

1. razred

1. Tinka Prapotnik
2. Maša Rajh
3. Iva Tiya Kolarič

1. Tiar Sok Tomažič
2. Stiven Prapotnik
3. Maks Majhen

2. razred

1. Mija Kirič
2. Liona Dernikovič
3. Neža Luknjar

1. Jure Kosi
2. Lan Pongrac
3. Jaka Horvat

3. razred

1. Pia Škorjanec
2. Riana Peteršič
3. Tamara Špacapan

1. Lukas Vočanec
2. Filip Kirič
3. Rok Bratuša Kaluža

4. razred

1. Žanamari Kaloh
2. Ana Žnidarič
3. Jana Žnidarič

1. Alojz Hojč
2. Blaž Majhen
3. Gabrijel Škorjanec

5. razred

1. Maja Bokša
2. Dina Grabovac
3. Ivona Nedog

1. Tjaž Notersberg
2. Dino Kralj
3. Kristjan Kosi

6. razred

1. Nika Komperšak
2. Urška Pleger
3. Alenka Munda

1. Matic Kocbek
2. Domen Fafulič
3. Jan Dogša

7. razred

1. Anna Tiya Cvetko
2. Alina Planinc
3. Melani Kuharič Ivanuša

1. Nik Prapotnik
2. Tibor Trstenjak
3. David Trstenjak

8. razred

1. Hana Zajšek
2. Zala Cunk
3. Špela Prejac

1. Rok Vukovič
2. Luka Mertuk
3. Aljaž Krabonja

9. razred

1. Špela Jambriško
2. Metka Podgorelec
3. Nika Malek

1. Žiga Zlatnik
2. Jan Kuharič
3. Lan Babič Kumer





Najboljši na medobčinskem krosu

Našo šolo je uspešno zastopalo 30 učencev, ki so skupno osvojili 1. mesto.

Posamezno so osvojili:

ZLATO MEDALJO:

Alenka Munda
Špela Jambriško
Tjaš Notersberg

SREBRNO MEDALJO:

Dina Grabovac
Zala Cunk
Metka Podgorelec
Rok Vukovič

BRONASTO MEDALJO:

Nika Komperšak
Hana Zajšek
Žiga Zlatnik



Orientacijski pohod

5. 10. 2015 je na OŠ Ormož potekal orientacijski pohod. Udeležili smo se ga učenci od 4. do 9. razreda. Zbrali smo se v šoli, po malici smo se odpravili na stadion v Mestno grabo. Namen in cilji orientacijskega pohoda so bili osvojiti pot s pomočjo orientacije s kompasom, opazovati naravo, spodbujati hojo v naravi in ozaveščati o zdravem načinu gibanja, življenja in varovanja okolja. Učenci smo med hojo pazili, da nismo odlagali odpadkov kar tako v naravi, ampak smo jih odvrgli v koš za smeti. Učenci smo med hojo reševali naloge, narisali pa tudi panoramsko sliko z najvišje točke pohoda na Litmerku.

Manja Rajh (8. b)

»Všeč mi je bila hoja v naravi in to, da smo se družili s sošolci in z učitelji.« (Katja, 8. a)

»Všeč mi je bilo, da smo se skupaj z učitelji odpravili na orientacijski pohod v naravo, da smo se lahko med seboj družili.« (Matic, 6. a)



Tekmovanje iz znanja angleščine za 8. razred

Bronasto priznanje:

Matic Petek, 8. a (šolsko)

Lea Husel, 8. a (šolsko)

Mentorica: Mirjana Meško, prof.



Povabilo na Institut »Jožefa Stefana«

Tri naše učenke povabljeni na slavnostno otvoritev 21. Slovenskega festivala znanosti

Priznanje za odlično znanstvenofantastično pripoved o Jožefu Stefanu

V torek dopoldan, 20. 10. 2015, je v Ljubljani na Institutu »Jožef Stefan« potekala otvoritev 21. Slovenskega festivala znanosti z mednarodno udeležbo pod naslovom Na krilih modrosti. Nanj so bile z osebnim povabilo povabljeni tudi tri učenke sedmega razreda naše šole, Kaja Horvat, Nika Horvat Sušanj in Alina Planinc kot avtorice besedil o srečanju z Jožefom Stefanom.



Spomladi 2015 so namreč Slovenska znanstvena fundacija, Institut »Jožef Stefan« in dnevnik Delo objavili skupni nagradni natečaj znanstvenofantastičnih spisov na temo Srečal/-a sem Jožefa Stefana. Temo so razpisali, saj v letošnjem letu proslavljamo 180. obletnico rojstva enega največjih slovenskih znanstvenikov in najpomembnejšega slovenskega fizika do sedaj, Jožefa Stefana (1835-1893). Stefan, ki je s sodobniki utemeljil dunajsko fizikalno šolo, je v svetu najbolj poznan po zakonu o toplotnem sevanju, po Stefanovi konstanti in po največjem slovenskem raziskovalnem inštitutu, ki nosi njegovo ime. S Stefanom so se mladi pisci (osnovnošolci in srednješolci) v svoji domišljiji lahko odpravili na sprehod, potep, na ekspedicijo ali na zanimivo srečanje znanstvenikov, kjer rešujejo probleme človeštva.

Na slavnostni otvoritveni slovesnosti festivala sta prisotne nagovorila in prejemnikom priznanj čestitala dr. Edvard Kobal, direktor Slovenske znanstvene fundacije, in dr. Jadran Lenarčič, direktor Instituta »Jožef Stefan«, ki je ob koncu prejemnike priznanj povabil tudi na pogovor ob zakuski. Prisotne je nagovoril tudi Urban Krajcarja, direktor Direktorata Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije. Slavnostno predavanje o Jožefu Stefanu je udeležencem prireditve pripravil dr. Niko Ottowitz, z Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence iz Celovca v Avstriji, ki je poudaril Stefanove koroškoslenske korenine. O Stefanovem sodobniku Jamsu C. Maxwellu je prisotnim v angleškem jeziku predaval dr. Howie Firth iz Edinburgha v Veliki Britaniji.

Mentorica: Irena Kandrič Koval, prof.

Tekmovanje iz znanja logike

ZLATO PRIZNANJE: Matic Petek, 8. b

BRONASTO PRIZNANJE:

1. a – Tjaž Karo, Miha Dogša
1. b – Julija Ivanuša, Tilen Kumer, Maks Majhen, David Jurčec, Tino Grabovac
2. a – Eva Pleh, Jaka Horvat
2. b – Lan Žalar, Dunja Grabovac, Jure Kosi, Jaka Vaupotič, Mija Kirič, Lana Zorko
3. a – Žan Ivanuša, Jan Ciglar
3. b – Anej Ivanuša, Lucas Vočanec, Filip Kirič, Kevin Meško
4. a – Žanamari Kaloh
4. b – Jana Žnidarič, Ana Žnidarič, Katarina Ivanuša, Taja Voršič, Lana Zadravec
5. a – Aurora Nedog, Lina Šnajder, Iza Korpar, Ivona Nedog
5. b – Ema Šoštarich, Lea Obran
6. a – Nuša Ciglar, Tina Štuhec
6. b – Nika Novak
7. a – Ina Voljč, Jakob Šnajder, Miha Munda
7. b – Žiga Zadravec



Matic Petek
Mentorica Sonja Posavec, prof.

8. a – Ivan Borovičkić
8. b – Matic Petek, Domen Šošter
9. a – Ana Zemljich, Nuša Cigler
9. b – Lara Tušek

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

ZLATO PRIZNANJE:

Matic Petek, 8. b

Srebrno priznanje:

Larisa Šek, 8. a

Bronasto priznanje:

Matic Petek, 8. b,

Larisa Šek, 8. a,

Katja Tajhman, 8. a,

Nuša Cigler, 9. a,

Lara Tušek, 9. b

Mentorica: Metka Lešničar, pred. učit.



Objavljeni so samo rezultati tekmovanj, kjer je bilo že izvedeno državno tekmovanje in so bili rezultati znani do konca novembra.

Prvošolčki se predstavijo - 1. a

Ustvariti mostove med učenci in učiteljico predstavlja vsako leto nov izziv. Ko sprejmeš prvošolce, je ta izziv še večji, saj mali nadobudneži prvič vstopajo v šolski prostor. Z njimi vsak dan znova odkrivamo nove vsebine, resnice in pravila. Pri tem poudarjamo medosebne odnose in skrbimo, da se v šoli počutijo varno, sprejeto in zadovoljno. Lepo je videti učence, da z nasmehom zapustijo šolo, še lepši občutek pa je, ko se naslednje jutro z nasmehom vrnejo k nama.



Maja Korban Črnjavič, prof., in Darja Horvat, prof.

V šoli rad delam naloge in se igram. Vesel sem, ko gremo na sprehod. (Kevin Rajh)

V šoli imamo dobro malico. Vesela sem, da se tako dobro učimo in imamo tako dobre učiteljice. (Teja Špešič)

Ime mi je Miha in najbolj mi je všeč, da se učimo nove stvari, kot so številke in računanje. (Miha Dogša)

V šoli mi je dobro, da se učimo in že računamo. V šoli mi je lepo, ker se včasih gremo ven igrati in na sprehod. (Vid Korpar)

Najboljše mi je, da imam najboljši učiteljici in dobre prijatelje. (Nana Voršič)

V šoli mi je lepo, ker delamo v zvezke in hodimo ven na igrala. (Alek Zadravec)

V šoli mi je dobro in zabavno. Vsak dan rada pridem v šolo. (Taja Arnuš)

Všeč mi je bilo, da smo šli na razstavo malih živali. Lepo mi je, da sem v 1. a-razredu. (Uršula Škorjanec)

V šoli mi je lepo. (Denis Haliti)

Do sedaj sem se v 1. a že veliko naučil in vesel sem, da imam najboljši učiteljici na svetu. (Miha Ciglar)

Lepo mi je bilo, da smo delali stvari, ki sem jih že znal. Lepo mi je, da se učimo v naravi in da imamo tako dobri učiteljici. (Tjaž Karo)

V šoli mi je lepo, ker se učimo in ker imamo dobre učiteljice. (Olivia Vočanec)

V 1. a-razredu se počutim dobro. Lepo mi je, da se učimo, računamo, hodimo na sprehode in da gremo na igrala. (Anže Plohl)

Meni je všeč, ko se učimo in rad imam, ko se lahko igramo z lego kockami. Lepo mi je, da imam v šoli dobre prijatelje. (Tiar Sok Tomažič)

V šoli mi je všeč, da imam dobri učiteljici in da imamo šport. Najbolj pa mi je všeč, da imamo Zdrav življenjski slog. (Rožle Jurčec)

V šoli mi je dobro, ker se lepo učimo. Želim si, da bi bili pridni in da bi imela še naprej prijazne sošolce. (Maruša Velnar)

Rada hodim v šolo in rada grem na dejavnosti. Vesela sem bila, ko smo imeli v razredu različne živali. (Ella Naja Tušek)

Všeč mi je, da delamo različne stvari in da računamo ter se učimo. (Eva Pižeta)

Lepo mi je v šoli, ko se lahko igram. (Žiga Plajnšek)

V šoli mi je lepo. Rad se igram. (Aldin Orlič)



Prvošolčki se predstavijo - 1. b

Pred novim šolskim letom smo bili tako učitelji, kot bodoči prvošolčki, zelo vznemirjeni. Učitelji smo polni delovnega elana pričakovali vedoželjne malčke, otroci pa so polni pričakovanj prestopili šolski prag. Tri mesece pozneje smo se dodobra spoznali, otroci so začutili šolska pravila in način dela v šoli. Ko sva jih vprašali, kako so se počutili ob vstopu v šolo in kaj menijo o šoli, so nama povedali:



Lepo mi je, ko se igramo, pišemo števila, beremo knjige. (Stiven Prapotnik)

Ko sem prišel v šolo, me je bilo strah, saj nisem nikogar poznal. Hitro sem dobil prijatelje. V šoli je lepo. (Tilen Kumer)

V šoli telovadimo, se igramo, pišemo števila, hodimo v računalniško učilnico, se igramo zunaj. Vse to mi je lepo. Včasih si ogledamo tudi risanko.

(Nejc Bogša)

V počitnicah sem se veselil šole. Ko smo prišli v šolo, pa sem bil malo sramežljiv. Nisem vedel, da bomo dobili novega sošolca. Bilo mi je prijetno. Všeč mi je, da gremo v računalniško učilnico in da imamo pri kosilu pladnje. (David Jurčec)

Ko smo prišli v šolo, sem pričakoval, da bomo risali, barvali, rezali, pisali. In zdaj to res počnemo. (Taj Ferišek Bombek)

V šoli mi je lepo, ker se učimo števila, pišemo, režemo, lepimo, barvamo, rišemo. (Maks Majhen)

Ni me bilo strah iti v šolo. Pričakoval sem, da bom imel veliko prijateljev, dobre ocene. Lepo mi je bilo, ko smo pekli kekse, ko kaj izdelujemo in se učimo. (Tino Grabovac)

V šoli mi je lepo, saj imam veliko prijateljev. Vesel sem, ker hodim v šolo, kjer redko rišemo, ustvarjamo. (Matic Borko)

V šoli rišemo, barvamo, se igramo. (Nik Kosi)

Ob vstopu v šolo sem bil vesel, zanimalo me je, kaj bomo tam počeli. Imam veliko prijateljev in prijateljic. (Jan Erman)

V šoli se učimo pisati števila, rišemo, se igramo s prijatelji. (Zara Neža Potočnik)

Zanimivo mi je bilo, ko smo se družili z 9. r., saj je bila tam moja sestra. Lepo mi je imeti prijatelje ob sebi. Ko sem prišla v 1. r., me je najlepše sprejela Tinka, ki me je povabila k igri. Prvi šolski dan mi je bilo zelo lepo. (Iva - Tia Kolarič)

V šoli mi je lepo, ko slikamo, beremo pravljice ter da imam veliko prijateljev. (Tinka Prapotnik)

Ko smo prišli v šolo, mi je bilo lepo. Rada se igram s prijateljicami. (Saša Hunjet)

Všeč mi je bilo, ko smo si ogledali šolo. Ob vstopu v šolo sem bil vesel. Všeč mi je, da v šoli rišemo, barvamo in imamo odmore. (Pino Komloš Sok)

Prvi šolski dan mi je bilo super. (Maša Rajh)

V šoli mi je lepo in ni me bilo strah priti v šolo.

(Larisa Kociper)

Že pred vstopom v šolo sem pričakovala, da bomo v šoli risali in pisali. (Julija Ivanuša)

Nisem vedela, da bomo v šoli imeli šport. Všeč mi je, da ga imamo, ker je zelo zanimiv. Lepo mi je, da imamo naloge. V šoli so najboljše učiteljice, všeč pa mi je tudi, da bomo imeli božični bazar.

(Tena Lazar)

Prvi šolski dan mi je bilo v šoli všeč. Lepo mi je, da rišemo, barvamo in imamo naloge.

(Sara Maučec)

Učiteljici 1. b: Mateja Brumen Štibler, prof., in Ksenja Šoštarič, dipl. vzg.

Etno skupina Gudalo

Svojo zgodbo je skupina pričela pisati leta 2007, ko smo na šoli izvedli projekt "Iz babičine skrinje". Takrat smo k sodelovanju povabili zunanje sodelavce, med katerimi je bil tudi znan izdelovalec ljudskih inštrumentov iz naravnih materialov gospod Ivan Kocjan iz Lačavesi pri Kogu.

Skupina učencev takratnega petega razreda je izdelovala inštrumente, na katere so potem ob spremljavi harmonike zaigrali, in porodila se jim je ideja, da ustanovijo skupino, ki jo je vodil David Lukner. Nadeli so ji ime »Gudalo«, ki pomeni lončeni bas.

V vseh letih našega skupnega ustvarjanja se je v skupini menjalo kar nekaj članov, predvsem zaradi zaključka šolanja. Tri leta zapored je skupino zapustil harmonikaš, ki je ponavadi vodja, zato se ostali člani vsako leto uvajajo na novo. Če pogledamo zgodovino našega dela, moramo omeniti, da se skozi vsa ta leta nismo predstavljali samo s petjem in igranjem na različnih prireditvah in s tem ohranjali kulturno dediščino, temveč smo v sodelovanju mentoric Nataše Kolar, Tanje Babič in Metke Lešničar izdelali tudi raziskovalno nalogo z naslovom »Ljudski inštrumenti kot del turistične ponudbe v našem kraju« v organizaciji Turistične zveze Slovenije. Predstavili smo se na državnem srečanju v Ljubljani.

Leto dni kasneje smo sodelovali v projektu, ki ga je razpisal zavod DUO Veržej na temo Mladi posvojijo rokodelca, ga uspešno zaključili z razstavo in nastopom na zaključni prireditvi v Slovenj Gradcu. Tudi tu nas je pomagal usmerjati gospod Ivan Kocjan, s pomočjo katerega smo posneli tudi CD.



Naši nastopi, ki jih je bilo v teh letih preko 100 na različnih prireditvah v šoli, domačem kraju in izven naših meja, se bodo, upajmo, še nadaljevali. Lepi spomini nas vežejo na druženje in navezavo novih stikov z vrstniki in izkušenimi odraslimi glasbeniki iz Avstrije, Madžarske, Makedonije in sosednje Hrvaške, kjer smo med drugim tudi gostovali. Sodelovali pa smo tudi v medijih, in sicer v živo v oddaji »Pod lipo« na TV Celje, v TV-oddaji Polka in majolka, na Radiu Prlek in Radiu Ptuj, kjer smo v živo na minoritskem samostanu na Ptuj snemali oddajo »Z ljudskimi pevci iz kraja v kraj«.

Upamo, da bo ta interesna dejavnost uspešno nadaljevala svoje delo v skrbi, da ohrani vsaj del tega, s čimer so si krajšali čas in se kulturno bogatili naši predniki.

Naš moto se glasi: »Še bomo igrali in peli, še bo veselo!«

Nekaj prispevkov članov Gudala:

Zaradi veselja do glasbe in igranja na inštrumente že drugo leto v tej skupini igram lončeni bas. Zanima me narodnozabavna in ljudska glasba, zato se tudi učim igrati harmoniko. Najraje imam nastope, po katerih vedno sledi zabava.

Roman Mašek, 8. a

V skupini Gudalo je zelo zanimivo, saj spoznavamo stare ljudske običaje dedkov in babic. Pri skupini sem že tri leta in igram »kazu« trobento.

Domen Ladič, 8. a

Pri dejavnosti Gudalo igramo na lončene base, kravji rog, »kazu« trobente, leseno harmoniko in diatonično harmoniko. Vsak igra na enega izmed teh inštrumentov. Na vseh nastopih smo oblečeni v ljudska oblačila. Vsi ste vljudno vabljeni na naše nastope.

Nino Verlek, 5. b

To leto sem bil vabljen v skupino Gudalo. To povabilo sem z veseljem sprejel. Čeprav so vsi učenci, ki še igrajo pri Gudalu, mlajši od mene, se zelo dobro razumemo

Žiga Zlatnik, 9. b

Letošnje leto smo medse sprejeli novega harmonikaša. Z njim se zelo dobro razumemo, saj je najstarejši in je naš vodja. V tej skupini se zabavam in dobro izkoristim prosti čas.

Luka Mertuk, 8. a

Smo etno skupina Gudalo., ki šteje 11 članov. Zelo radi nastopamo. Oblečeni smo v narodne noše. Punce imamo lase spete v kite, kajti takšne frizure so nosila dekleta nekoč. Igramo na stara glasbila, in sicer: lončeni bas, »kazu« trobento, leseno harmoniko in diatonično harmoniko. Nastopamo na različnih prireditvah. Nastopamo na šolskih prireditvah in po drugih krajih. Lansko leto smo sodelovali v TV-oddaji Polka in majolka, ki so jo posneli v Miklavžu pri Ormožu. Ponosni smo bili, da smo se lahko videli na televiziji. Na nastopih nas posebej veseli, ko nas gledalci nagradijo z močnim aplavzom.

Maja Kolarič, 5. b

Že četrto leto obiskujem krožek, ki predstavlja ljudske običaje ter stare ljudske pesmi. Seveda pa posežemo tudi po narodnozabavnih pesmih današnjega časa. Krožek vodi učiteljica Metka Lešničar. Namen našega dela je, da se predstavimo in sodelujemo na prireditvah. Najlepše spomine imam na nastop na Madžarskem, kjer smo se imeli zelo lepo. Najprej smo skupaj z dvajsetimi drugimi skupinami sodelovali v paradi po mestu. Sledil je nastop na velikem odru na prostem sredi mesta pred tisočglavo množico. Ko smo čakali na vrsto, smo se sladkali s posebnimi sladkornimi penami. Po dobro opravljenem nastopu smo bili povabljeni v hotel, kjer smo uživali v prekrasno pripravljenih pogrinjkih. Ne bom pa pozabila nastopa na dobrodelnem koncertu v Laškem, ki ga je organiziralo društvo Pikataj. Za nagrado so nas prireditelji častili s kopanjem v Termani Laško.

Vanesa Šuen, 6. b

V lanskem šolskem letu sem začel sodelovati pri etno skupini Gudalo, kjer igram trobento. Ker izhajam iz družine, v kateri gojimo ljubezen do glasbe, se v prostem času učim igrati tudi harmoniko in kitaro. Želim si, da bi v naslednjem šolskem letu bil harmonikar skupine Gudalo, saj me je zanjo še posebej navdušil moj dedek. V skupini je šest dečkov in štiri punce. Vaje imamo vedno pred nastopi. V skupini je zelo zabavno in želim si, da bi nas bilo še več.

Dino Kralj, 5. b



Intervju z Martino Lah

»Najstarejša učiteljica na ormoški glasbeni šoli«

Verjetno ga med bralci Ormožančka ni glasbeno nadarjenega učenca ali starša, ki ne bi poznal učiteljice Martine Lah, ki je v Glasbeni šoli Ormož nepogrešljiva že več kot štiri desetletja. Kot njen učenec flavte sem z njo ob toplem zavitku poklepetal o njeni učiteljski karieri ter o začetkih glasbene šole v Ormožu.

Kako dolgo že učite v glasbeni šoli?

S poučevanjem sem pričela leta 1971 in nehala s koncem šolskega leta 2007. Učila sem flavto in nauk o glasbi. Čeprav sem že v pokoju, še vedno učim flavto, torej učim že 44. leto.

Kdo vas je za flavto navdušil in kako je nekoč izgledal pouk v glasbeni šoli?

Ko sva s sestro Marijo bili stari približno osem let, je v Ormož prišel del simfoničnega orkestra mariborske opere. Takrat sva prvič poslušali klasično glasbo in tudi prvič videli glasbene inštrumente, saj takrat še nihče ni poučeval glasbe. Ker nama je bilo zelo všeč, nama je mama, ki se je kot mlado dekle pri organistu učila violino, predstavila glasbila in obema je bila najbolj všeč flavta. Takrat glasbene šole še ni bilo, zato je najina želja igranja flavte ostala le želja. Leta 1959, čez približno dve leti, pa je Glasbena šola Ljutomer v prizidku osnovne šole, ki ga več ni, ustanovila oddelek svoje šole. S sestro sva bili med prvimi vpisanimi in po dveh letih učenja klavirja pri učiteljici Jožici Dogša Đokič sva se vpisali na flavto h gospodu Avgustu Loparniku, ki je bil tudi ravnatelj Glasbene šole Ljutomer. V gradu pa so potekale vaje pihalnega orkestra glasbene šole. Inštrumenti so se na začetku namesto osem let, kot se učijo zdaj, lahko učili le štiri leta. Nauk o glasbi so začeli poučevati pozneje.

Katere inštrumente so v glasbeni šoli poučevali na začetku?

Klavir, klarinet in flavto, trobila in nekaj let tudi violino.

Glasbena šola danes prireja nastope. Ali je bilo tudi nekoč tako?

Nastop je dvakrat na leto potekal v domu kulture ali pa v prostorih čitalnice nekdanje knjižnice. Na teh dveh nastopih so nastopali vsi učenci, zato so bili nastopi zelo dolgi. Ker pa je bilo note zelo težko dobiti, so se skladbe v ponavljale in nastop je bil dolgočasen.

Kje ste dobili svojo prvo flavto?

Nekoč inštrumentov nisi mogel kar kupiti v bližjem večjem mestu, zato so naše prve flavte lese-ne z luknjicami, vendar je že čez nekaj mesecev šola na češkem nabavila nove inštrumente, tako da sem v nižji glasbeni šoli imela flavto izposojeno, v srednji šoli pa sem si jo šla kupit v Zagreb.



Kakšna glasba je bila v tistem času priljubljena?

Največ ljudi je v mojem otroštvu poslušalo pač tisto, kar je bilo po radiu. Z razvojem in dostopnostjo gramofonskih plošč pa so ljudje začeli poslušati Avsenike in ameriške zvrsti, sama pa sem najraje poslušala klasično glasbo. Ko smo v osmem razredu šli v Maribor gledat opero, sem imela vročino, vendar tega nisem hotela povedati, saj sem vedela, da ne bi smela iti.

Kako ste po nižji glasbeni šoli nadaljevali izobraževanje in potem poučevanje?

Bila sem prva, ki se je vpisala na srednjo glasbeno in baletno šolo in potem na pedagoško akademijo. Takratni ravnatelj mi je pomagal na začetku moje učiteljske poti in v tem poklicu sem bila srečna. Takrat smo učitelji zaradi izmeničnega pouka, pri katerem so nekateri otroci v osnovno šolo hodili dopoldan, drugi pa popoldan, učili cel dan. To je bilo približno 40 ur na teden. 20 let sem hodila učiti tudi v oddelek Glasbene šole Ormož v Središče ob Dravi, drugi učitelji pa so hodili poučevati tudi v Svetinje in Sv. Tomaž. Skozi leta se je šola preselila v grad, leta 1991 med vojno v Osnovno šolo Stanka Vraza in tam ostala do leta 2011, ko se je preselila v lastne prostore na Kolo-dvorski cesti, kjer ostaja še zdaj.

Za konec nam povejte še nekaj o pihalnem orkestru.

V moji mladosti so k orkestru hodili kmečki ljudje, ki niso poznali imen not, vendar le za vsako noto prijem. Igrali so po posluhu in naš pihalni orkester je bil med najboljšimi v Jugoslaviji. Z orkestrom smo igrali na Triglavu, v Postojnski jami, na Dunaju, v Bratislavi, Pragi, Budimpešti, Milanu in v mestih po Srbiji. Sama sem članica orkestra že 53 let, na kar sem ponosna.

Matic Petek, 8. b

Knjigobežnica končno tudi na naši šoli

Čarobna hiška, ki stoji na vogalu v avli starega dela šole, je končno odprla svojo učeno streho, kjer počivajo knjige, ki so na romanju od srca do srca.

Sprehodite se mimo in se pustite obdariti s tisto, ki vas bo nagovorila. Odnosite jo s seboj in naj dobi posebno mesto na vaši knjižni polici.

Tudi sami lahko v Knjigobežnico nastavite kakšno svojo knjigo, ki se ji lahko odrečete. Pa ne pozabite vanjo zapisati posvetila in se podpisati. Tako bo nekomu dragocen spomin.

Sicer pa knjigobežnice po celi Sloveniji rastejo kot gobe po dežju - lokacije vseh se nahajajo na naslednji spletni povezavi:

<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=z0Lish8RQ-cs.kI5TFjLmEcMw&hl=sl>.



Branje je čudežno
potovanje na
barkah besed prek
tišine ... Molčiš in
poslušáš čenčanje
daljav in sveta iz
bližine ...

Zdrav življenjski slog

V slogu in zdravo na naši šoli živimo od prejšnjega šolskega leta. Obetavno smo začeli tudi v šolskem letu 2015/2016 ...

... saj smo »slogovci« v krompirjevih počitnicah bili zelo aktivni. Prvi dan počitnic smo zaplesali s Plesno šolo Moreno, drugi in tretji dan smo brcali žogo z Nogometnim klubom Ormož. Z najstarejšimi smo telo krepili v fitnes studiu F-fitness v Holermuos centru in zadnji dan smo medse povabili še predstavnike Rokometnega kluba Ormož, ki so nam pripravili nepozabno delavnico, na kateri smo se družili tudi z nekaterimi slovenskimi rokometnimi reprezentanti. Pa naj fotografije povedo še več ...

Trenutno se projekt Zdrav življenjski slog v slovenskih šolah ne izvaja. Na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport predvidevajo nadaljevanje projekta marca 2016.

»Bili bi nezaustavljivi, če bi le lahko začeli!« Pripravljeni čakamo na nove izzive.

Simona Brumen, prof., koordinatorica projekta



Skupnost učencev OŠ Ormož

»Nekaj ti moram povedati«

V četrtek, 8. 10. 2015, smo na naši šoli v skupnost učencev slavnostno sprejeli naše prvošolčke, najmlajše junake šole, ki so letos prvič, s torbami na ramenih, pogumno zakorakali v našo veliko šolo. Šolski bend in otroški pevski zbor sta slavnost

otvorila, nato pa sta predsednica Skupnosti učencev Osnovne šole Ormož Anja Fras in podpredsednik Gašper Cvetko učence toplo pozdravila ter poudarila pomen komunikacije in medosebnih odnosov v tednu otroka z naslovom *Nekaj ti moram povedati*. Tako je naslov tudi pesmi, ki jo je prebrala devetošolka Ana in govori o tem, zakaj je tako pomembno, da se drug z drugim pogovarjamo. Med seboj smo si izrekli nekaj lepih besed in ugotovili, da ne smemo pozabiti na prijazen pogled, lepo besedo in topel stisk roke, pa ne samo v tednu otroka, ampak prav vsak dan. Devetošolci so v jedilnico s ponosom pripeljali naše najmlajše, ki so pogumno držali vetrnice in izrekli zaobljubo, na koncu pa smo vsi skupaj zapeli pesem *Ko si srečen ...* Čutiti je bilo pripadnost in neskončno vznemirjenje, prvošolčki pa so tudi uradno postali del naše velike družine.

Sanja Miškovič, prof., mentorica Skupnosti učencev OŠ Ormož

Medgeneracijske delavnice že v teku

V organizaciji Ljudske univerze Ormož smo v tem šolskem letu izvedli oktobrsko delavnico na ormoški gimnaziji, kjer so nam gimnazijci, mladi popotniki, predstavili Dansko, ki so jo obiskali v septembru. Zanimivo predavanje o življenju mladih, šolstvu, lepotah narave so nam predstavili z živahnim klepetom, diapozitivi in veliko doživetimi izkušnjami.

Novembrska delavnica se je odvijala v Psihiatrični bolnišnici Ormož, kjer so nam prijazni zaposleni in njihovi varovanci predstavili pasti alkoholizma in dolgotrajno zdravljenje, ki se ga bolj ali manj uspešno lotevajo v tej ustanovi. Predvsem za mlade udeležence iz osnovne in srednje šole je bilo druženje in način dela zelo nazoren. Po predavanju, predstavitvi dveh zdravljenih alkoholikov, ki sta nam zaupala

svoje izkušnje, je sledila še delavnica na njihovi delovni terapiji. Udeleženci smo se preizkusili v spretnosti izdelovanja škatlice iz papirja, v katero smo zapisali misel za prijatelja in mu jo podarili. Lep novembrski dan smo zaključili z okusno malico.

Alenka Šalamon, pred. učit.,
mentorica



Eko šola s svojo eko himno

Naša šola tudi v tem šolskem letu sodeluje v projektu EKO šola. Izvajamo veliko različnih dejavnosti s področja ekologije in ozaveščamo učence o pomenu ohranjanja čistega okolja. Zadali smo si tudi cilj, da se bodo vsi učenci šole naučili EKO himno, ki jo bomo ob dogodkih, povezanih z ekološko tematiko, tudi zapeli.

Mirjana Meško, prof., in Maja Korban Črnjavič, prof.,
koordinatrici EKO šole

Eko himna

Eko šola Ormož smo,
vsi se močno trudimo,
zbiramo in čistimo,
da okolje lepše bo.

Naša šola znak ima
in se smeje ha, ha, ha,
to povem vam iz srca -
eko šola himno ima.

Zdaj je himna že nared
in mudi se jo zapet.
Ko zapojemo jo mi,
naša šola to slavi.

REFREN:

Zdaj s papirčki rajajmo
in veselo ploskamo -
1, 2, 3 - v košu so že vsi!

Medvrstniško učno sodelovanje OŠ Ormož in OŠ Breg

V četrtek, 15. oktobra, smo v Ormožu izvedli kemijsko popoldne na temo alkoholnega vrenja in ogljikovega dioksida. Alkohol etanol in ogljikov dioksid sta namreč produkta alkoholne fermentacije.

Več o stiskanju grozdja, alkoholnem vrenju in vinu so učenci izvedeli v vinski kleti P & F Jeruzalem Ormož. Ogled kleti je potekal od sprejema grozdja do polnilnice vina. Na kleti smo dobili tudi suhi led (kemijsko je to ogljikov dioksid), ki je bil iztočnica učnega dela, ki se je nadaljevalo v šoli.

V šoli so imeli učenci vsebinsko bogat program. V računalniški učilnici so spoznali molekulo CO_2 , lastnosti ogljikovega dioksida, kaj je to suhi led, ponovili so sestavo zraka, dokazne reakcije za pline ... V kemijski učilnici pa so izvajali poskuse s suhim ledom, ki so ga teoretično spoznali v računalniški učilnici.

Glede na vtise, ki so jih učenci zapisali, je bil ta dan super zadeva, z veliko poučne zabave, zanimivih poskusov (najboljši je bil poskus z meglo), kjer so med drugim spoznali vrstnike iz druge šole.

Miha Pišek iz OŠ Breg je ta dan opisal s štirimi besedami:

- zanimivo,
- zabavno,
- poučno,
- zakon.

Nataša Rizman Herga, prof.

Ustvarjanje pri podaljšanem bivanju

Pri podaljšanem bivanju smo v preteklih mesecih veliko ustvarjali.

PODALJŠANO BIVANJE 2.B

NAJPREJ SMO SI IZDELALI SVOJE ROKICE. POTEM SMO DELALI JESENSKO DREVO IN POZDRAVILI PRVI JESENSKI DAN. NA KONCU SMO SI IZDELALI ŠE SVOJE GOBICE.

NEŽA KRALJ



Počitniške delavnice Živalovarstvenega krožka

Živalovarstveni krožek imamo v letošnjem letu na urniku tudi ob četrtnih zjutraj, ko se veliko pogovarjamo o najrazličnejših živalovarstvenih temah, vsakič pa tudi predstavimo kakšnega ljubljénčka, ki ga prinese kdo od učencev (Mischel je prinesla svojo grško želvo, Nuša ruskega hrčka, Tjaša domačega kunca, Urška papigo nimfo). Ob četrtnih krožek obiskuje dobra četrtnina učencev, ostali pa se pridružijo na delavnicah, ki jih imamo še vedno v času krajših počitnic. Letošnji oktober je bil v znamenju eksotičnih živali. V tednu pred počitnicami smo imeli delavnico s predsednico društva Bioexo, v krompirjevih počitnicah pa smo spoznali lastnico eksotov, izvedli pa smo tudi dan, ko so lahko učenci v šolo pripeljali tudi svoje kučke ... Svoje vtise je strnila Nicole Nemec:

ČETRTEK, 21. 10. 2015

V četrtek smo pri živalovarstvenem krožku spoznali gospo Niko Leben, ki je predsednica društva Bioexo in ponosna lastnica več kot 100 eksotičnih živali. Povedala nam je veliko o svojih živalih. S seboj je pripeljala kuščarje, kačo mlečarico, rumenega pitona, žabo, ptičjega pajka itd. Na koncu pa smo se lahko slikali s temi prekrasnimi živalmi.

PONEDELJEK, 26. 10. 2015

V ponedeljek smo srečali gospo Moniko Kojc in njene eksotične živali. Tudi ona nam je povedala nekaj o njenih živalih. Imela je agamo, dva kuščarja, škorpiona, kraljevega pitona, ptičjega pajka in njenega novega kameleona, ki ga je kupila na sejmu. Z živalmi smo se lahko slikali, razen s ptičjim pajkom, škorpionom in kameleonom, saj slednji še ni varen biti na rokah. Ko je gospa Monika odšla, sta prišli članici Društva za zaščito živali Pomurja - namesto kokoške Frida in njene lastnice, ker sta, žal, odpovedali. Povedali sta nam več o društvu in povedali zelo žalostno zgodbo kokoške Frida. Po tej zgodbi pa smo šli domov.

TOREK, 27. 10. 2015 - KUŽKOVANJE

V torek zjutraj smo učenci lahko s seboj pripeljali kučke. Tisti, ki pa jih nismo imeli, pa smo s kučki in njihovimi lastniki šli na kratek sprehod po parku. Ko smo se vrnili, nam je gospa Petra Pleh povedala nekaj o svoji psarni aljaških malamutov, predstavila pa je tudi pasjo šolo, ki jo vodi v Kinološkem društvu Lukavci. Predstavila je svojega psa, ki jo je spremljal. Po tem pa so še ostali lastniki predstavili svoje kučke. Najmanjši kuža pa je bila psička Lady, ki je bila stara komaj 2 meseca. Po predstavitvi kužkov sta učiteljica Duška in njena hči nastavili poligon za pse. Njuna kodrica Lola ga je uspešno premagala, nato pa so ga lahko preizkusili še drugi kučki in tudi mala psička Lady je preskočila eno oviro.

JurkBradata Agama Monike Kojc in risba, ki jo je po obisku na šoli narisal Blaž ovič (8. b)



Potopis

“Potovanje okoli sveta s tankerjem”

(Odlomek)

zelo pogreša in mi pogrešamo njega, smo se lansko leto odločili, da bomo skupaj preživeli poletje kar na njegovi ladji.

Naše bivanje na ladji je bilo tokrat kar dolgo. Od doma s Huma smo odšli 13. junija 2014, vrnili smo se 28. avgusta. Pred odhodom od doma nismo vedeli, kam nas bo popeljala očetova ladja, naš prvi namen je bil biti skupaj kot cela družina. Ko pa smo se konec poletja končno vrnili z dolgega potovanja domov, smo lahko rekli: “No, sedaj pa smo res potovali okrog sveta”, saj smo to res storili!

/ ... /

Celotna posadka na tankerju je štela 23 članov. Moj oče je bil kapitan, ki je odgovoren za vse in vsakogar na ladji. Poleg njega so na palubi še trije oficirji. Vsak od njih je zadolžen za svoje področje dela. Glede delovanja strojev, ki jih je na ladji ogromno, so odgovorni trije strojniki. Ob sedmih oficirjih je stalno prisoten električar. Pumpman skrbi za pretok tovara, odpira ter zapira ventile v tesnem sodelovanju s prvim oficirjem. 10 mornarjev, ki so bili vsi s Filipinov, je tudi imelo vsak svojo nalogo. Za hrano sta skrbela kuhar in njegov pomočnik, ki je hkrati čistil skupne prostore in kabine oficirjev ... (Celoten potopis je na voljo na šolski spletni strani.)

Fotografiji spodaj:

Drugi oficir palube je izklopil avtomatsko krmilo ter me učil krmariti ladjo. Moral sem ponavljati na glas njegova navodila ter obračati volan na določeno pozicijo.

Drugi oficir stroja me je odpeljal v strojarnico. Najprej mi je razkazal vse kontrolne plošče v nadzorni sobi. Moral sem biti primerno oblečen in imeti slušalke, saj je bilo zelo hrupno.

Ivan Borovičkić, 8. a



Moralni razvoj otroka in šola

»Moralni razvoj je v psihologiji opredeljen kot proces v katerem posameznik postopno usvaja ali ponotranja družbeno sprejete standarde pravilnega vedenja, v skladu z njimi ocenjuje pravilnost in nepravilnost ravnanja ljudi v (načeloma) socialnih situacijah in skuša skladno s temi ocenami uravnavati svoje vedenje.« (Marjanovič Umek in Zupančič, 2004, str. 369)

V sodobnih pluralnih družbah, kjer obstoji več različnih svetovnih nazorov in vrednostnih sistemov, javnega šolstva, ni mogoče graditi na tem ali onem partikularnem vrednostnem sistemu, temveč le na temelju vrednot, ki so skorajda splošno sprejete in so zato lahko skupne vsem državljanom, ne glede na razlike v njihovih vrednostnih preferencah in svetovnonazorskih prepričanjih.« (Bela knjiga, 2011)

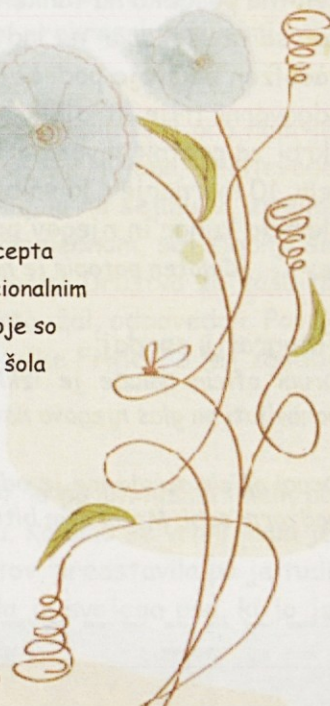
Bela knjiga (1995) zelo natančno predstavlja temeljna načela, na katerih naj bi temeljil sodobni sistem vzgoje in izobraževanja, kot so načelo demokratičnosti, avtonomnosti in enakih možnosti za vse. Zaznamo, da sta izhodišče našega šolskega sistema pravna država in človekove pravice, od tu pa cilji in dolžnosti posameznika.

Kakšno pa ima vlogo javna šola v oblikovanju moralne podobe posameznika, navaja Medveš (2000), ki pravi, da bi si javna šola morala prizadevati k uresničitvi tradicionalnih ciljev oblikovanja moralne samopodobe posameznika, kot so: kognitivnih (poznavanje), volitivnih (hotenje) in akcijskih (ravljanje).

Z vidika med vzgojno funkcijo šole in družine je za snovanje vzgojnega koncepta šole nujno, da šola daje pri moralnem oblikovanju posameznika prednost racionalnim elementom oz. ravnanju koncepta argumentativne morale. Cilji Moralne vzgoje so pomembni pri razvijanju čustev, volje in ravnanja, zato se kaže potreba, da šola svojo prvenstveno nalogo - sistematično razvijanje moralnega razsojanja - dopolnjuje z omogočanjem pridobivanja konkretnih moralnih izkušenj na temelju učenja ob življenjskih moralnih dilemah, s čemer pa podpira razvoj moralnih čustev, volje in ravnanja (Pšunder, 2004).

Seveda pa družbeno - šolsko determinirane norme lahko doseže posameznik -učenec, ki sposobnostno zadovoljuje določen nivo, ki je svojo identiteto ter osebnostne vrednostne cilje prilagodil s splošno družbeno - šolskimi cilji (Kobolt, 2010).

Mag. Mateja Meško



Viri:

- Kobolt, A. (2010). Izstopajoče vedenje, šola, družbeni kontekst. V A. Kobolt (Ur.), *Izstopajoče vedenje in pedagoški odzivi* (str. 7-23). Ljubljana: Pedagoška fakulteta,
- Krek, J. in Metljak, M. (2011). *Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji*. Zavod RS za šolstvo. Ljubljana.
- Marjanovič Umek, L. in Zupančič M. (2004). *Razvojna psihologija*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete.
- Medveš, Z. (2000). Legitimnost vzgoje v javni šoli. *Sodobna pedagogika*, 42, str. 213-226.
- Pšunder, M. (2004). *Disciplina v sodobni šoli*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

Foto zgodba

Ledena pravljjica ...



Razvedrilo

Reši rebus!



DARILLO



NEMČIJA M=S



JON

1

ENA



TV



KONJ



PANJ P=D

Rešitev: _____

Kaja Horvat, 7. a

LITERARNI NATEČAJ

Moja pesem

SODELUJEJO: vsi učenci od 1. do 9. razreda

TEMATIKE: pesništvo, ljubezen, življenje, družbeno-kritična pesem, domišljajska pesem, tradicionalne pesniške oblike

VEČ INFORMACIJ: pri razredniku ali učitelju slovenščine

ODDAJA PRISPEVKA:

- a) v skrinjico
- b) razredniku

c) na elektronski naslov: ustvarjalni.natecaj@osormoz.si

ROK: 26. 11. 2015

LIKOVNI NATEČAJ

Moja pesem

SODELUJEJO: vsi učenci od 1. do 9. razreda

TEMATIKE: za vsak razred izbrana pesem za likovno ustvarjanje

VEČ INFORMACIJ: pri razredniku ali učitelju likovne umetnosti

ODDAJA PRISPEVKA:

- a) v skrinjico
- b) razredniku

c) na elektronski naslov: ustvarjalni.natecaj@osormoz.si

ROK: 14. 1. 2016

GLASBENI NATEČAJ

Moja pesem

SODELUJEJO: vsi učenci od 1. do 9. razreda

TEMATIKE: pesmi, izbrane za ustvarjanje glasbe, bodo objavljene na spletni strani šole

VEČ INFORMACIJ: pri razredniku ali učitelju glasbene umetnosti

ODDAJA PRISPEVKA:

- a) v skrinjico
- b) razredniku

c) na elektronski naslov: ustvarjalni.natecaj@osormoz.si

ROK: 14. 1. 2016

Zakladnica naše ustvarjalnosti

PREVAJALSKI NATEČAJ

Moja pesem

SODELUJEJO: vsi učenci od 1. do 9. razreda

TEMATIKE: pesmi, izbrane za prevajanje, bodo objavljene na spletni strani šole

VEČ INFORMACIJ: pri razredniku ali učitelju angleščine in nemščine

ODDAJA PRISPEVKA:

- a) v skrinjico
- b) razredniku

c) na elektronski naslov: ustvarjalni.natecaj@osormoz.si

ROK: 14. 1. 2016

FOTOGRAFSKI NATEČAJ

Moja pesem

SODELUJEJO: vsi učenci od 1. do 9. razreda

TEMATIKE: pesmi, izbrane za ustvarjanje, fotografije bodo objavljene na spletni strani šole

VEČ INFORMACIJ: pri razredniku ali mentorju foto-video krožka

ODDAJA PRISPEVKA:

- a) v skrinjico
- b) razredniku

c) na elektronski naslov: ustvarjalni.natecaj@osormoz.si

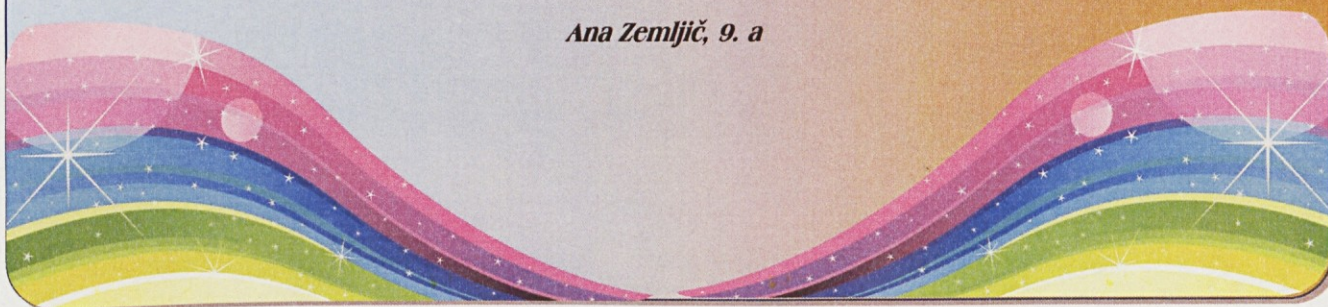
ROK: 14. 1. 2016

Drobne modrosti



- * Pozitivne misli so ključ do pozitivnega življenja.
- * Marsikdo misli, da imajo lahko le mladi sanje. Ni res! Za sanje nisi nikoli prestar.
Le z vedno novimi sanjami se človek lahko veseli jutrišnjega dne.
- * Vedno, ko se soočaš s težko preizkušnjo, se spomni, da za vsako nevihto posije sonce.
Če pa imamo res srečo, se na nebu pojavi še mavrica.
- * Tisti, ki je pozabil, kako je biti otrok, je pozabil, kako je treba živeti.
- * Uspelo bo le tistim, ki bodo trmasto vztrajali.
- * Preden kaj narediš, se vedno vprašaj, če te bo to pripeljalo kaj bliže k tvojim sanjam.
- * Ne trudi se biti boljši od vseh. Poglej raje v ogledalo. To je tvoj nasprotnik.
- * Velja si zapomniti, da se v življenju vse vrača. Tako v pozitivnem kot v negativnem smislu.
- * To, da se staraš, ni noben izgovor, da odrasteš. Včasih se pač moraš spomniti svoje otroške nagajivosti in jo priklicati na plan.
- * Najdi lepoto življenja v majhnih stvareh. Najbrž se marsikomu zdijo nasmeh, objem ali kratek pogovor skoraj brez pomena. Pa niso! Ko bomo znali resnično ceniti take stvari, bomo znali ceniti življenje.
- * Človek se pogosto ne zaveda, kako resnično pomemben je v življenju drugih ljudi.
- * Vsako življenje je edinstveno in neponovljivo. Vse, kar si doživel, pretrpel, dosegel ... vse to je unikatno! Noben drug ne bo imel enakih izkušenj kot ti, zato bodi ponosen na vse, kar si v življenju naredil.
- * Vse ovire v življenju je mogoče premagati.
- * Smisel življenja ni v čakanju, da se nevihta poleže. Naučiti se moramo plesati v dežju.

Ana Zemljič, 9. a



Likovno ustvarjanje

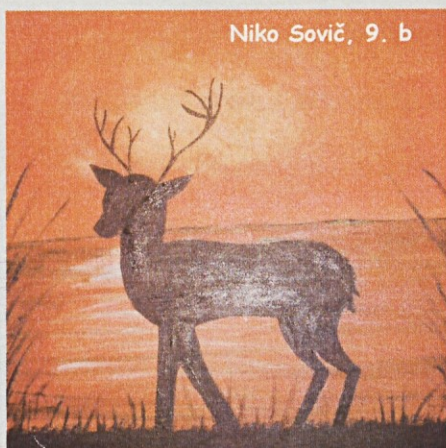
Mentorica: Janja Rudolf, prof.



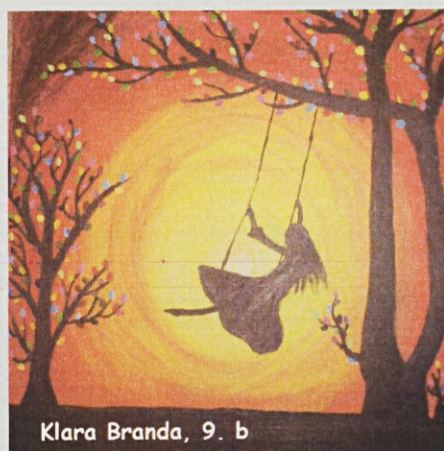
Taja Husel, 9. a



Sofija Ivanuša, 9. a



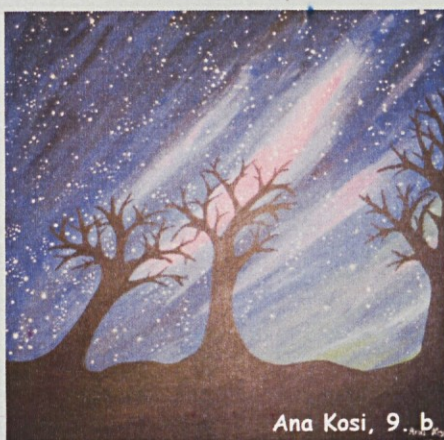
Niko Sovič, 9. b



Klara Branda, 9. b



Nuša Kolmančič, 9. b



Ana Kosi, 9. b



Tjaša Banfič, 9. b



Nika Malek, 9. b